

SPERMINAALI
1/2010

HUHTIKUU

OULUN TIETOTEEKKARIT RY

Sisällysluettelo

1. Sisällysluettelo	2
2. Pääkirjoitus	3
3. Puheenjohtajan palsta	4
4. KMP-päiväkirja	6
5. OH8TA	9
6. Tan Tan Tanuki	10
7. Fragment LAN 9-11.4. kooste	13
8. Lego Indiana Jones VS. Lego Batman VS. Lego Han Solo	14
9. Liftausreissu	22

Terminaali - Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti ja pää-äänenkannattaja jo vuodesta 1988.

4-6 numeroa vuodessa.

Painopaino: Oulun yliopistopaino, 2010

23. vuosikerta, numero 1/2010, 36 sivua

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry

Painosmäärä: 60 kpl

Päätoimittaja: Sampsa Sarjanoja

Toimitat: Veikko Karvuo, Riikka Kilpeläinen, Pekka Mäkinen, Matti Koskela, Eemeli Niemelä, Liv Heusala

Osoite: Oulun Tietoteekkarit ry / Terminaali, PL4500, 90014 Oulun Yliopisto

Kotisivut: www.otit.fi/live/terminaali

Kannen kuva: Mikael Heikkinen

Sähköposti: terminal@ee.oulu.fi

Terminaalissa esitetyt mielipiteet eivät välttämättä vastaa Oulun Tietoteekkarit ry:n, päätoimittajan tai kenenkään muunkaan kantaa. Lyhytaikainenkin altistuminen lehden jutuiille saattaa aiheuttaa vaikeita aivovammoja, sillä sitä, mikä on kerran nähty, ei voida enää tehdä näkemättömaksi. Anteeksi jo etukäteen.

Pääkirjoitus

Ohoi!

Ensinnäkin pahoitteluni Terminaalin myöhästelystä, joka johtaa juurensa muista kiireistä (sain!).

Esikoinen on nyt kuitenkin saatu uunista ulos. Edellisen tiedotusministerin tasoa en vielä tällä kertaa lähtenyt tavoitteemaan, mutta jotain olen silti saanut aikaan. Toimittajat ovat tälläkin kertaa kirjoittaneet runsaasti varsin mielenkiintoisia juttuja.

Wappu on tullut taas tänne luoksemme viikoksi ja johan sen makuunki on jo päästy, kiitos PJ:n valmistaman erinomaisen siman. KLL oli huikea kokemus näin ensikertalaiselle. Bussin heilunta tarttui tasapainolimiini pitkäksi aikaa ja kun tähän lisätään alkoholin positiiviset vaikutukset, oli ilta hyvin railakas. Tästä on hyvä jatkaa.

Vielä pieni wappukevennys:

Mikä on jokaisen teekkarin tavoite? Pimiä Vappu.

-Samps

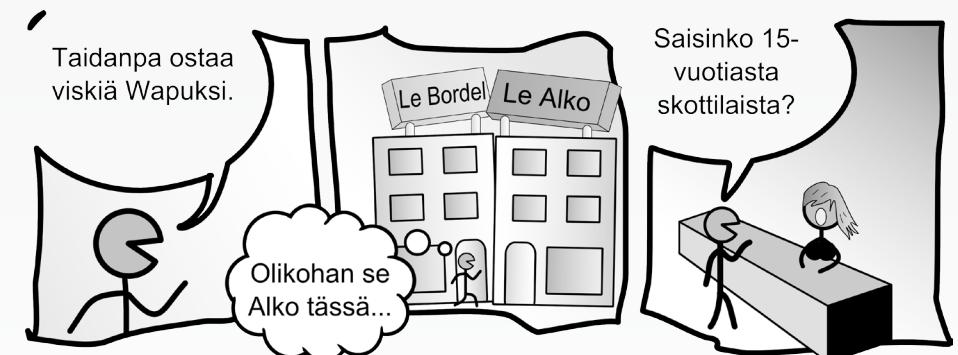
Wappu on!

Kevät on lähtenyt mukavasti käyntiin sekä killan että puheenjohtajakin osalta. Jälleen kerran wappu hyökkää puun takaa ja todellisuus iskee vastaan: taas pitää jaksaa 8 päivää pyörä kaikennäköissä tapahtumissa. Onneksi koko kevät on muistettu harjoitella ahkerasti ja maaliskuisella etelän leirillä, Kotimaanpitkä-excursiolla, kisakunto laitettiin ensimmäistä kertaa kunnolla koetukselle tälle kevättä. Tänäkin vuonna wappuna saa suorittaa wappuchievements-vihkosten muodossa. Nyt kannattaa erityisesti huomioida vihkojen arvontatosuus: wapun jälkeen palautetun vihot osallistuvat arvontaan, jossa on palkintoina muun muassa bilelipuja ja pallontallaajien tuotteita. Vihkoja voit kysellä OTiTin hallituksen jäseniltä.

Perinteisesti keväällä hormonit alkavat hyrrätä ja osa varmaan onkin jo aloittanut wappuheilan etsimisen. Kevään aikana on ollut hyvin hämmentävää seurata uusien parisuheteiden muodostumista. Kiltahuoneilla on kovasti liikkunut huhuja, että OTiT ja Blanko olisi laittanut hynttyitä yhteen ja alkanut kaveeraamaan. Huhtikuussa kyseiset killat järjestivätkin saunailetaa ja laneja, joissa kilpailuiden ja visailun palkinnot olivat vähintäänkin alkoholipitoisia. Osa porukasta taisikin huomata samaisen asian kömpiliessään aamukuudelta kotiinsa. Onkohan tämä alkua pitkäaikaiselle suhteelle?

Juhannus tulee joka kesä, mutta wappu on vain kerran vuodessa, joten ottakaa kaikki ilo irti. Tapahtumia riittää, mutta erityisesti kannattaa huomioida U-båt -sitsit maanantaina. Onko sinusta upseeriksi tälle hyytävälle matkalle vai jäätkö sikailemaan sotavankien osastolle?

-Pasi

KMP 2010 -päiväkirja

KESKIVIIKKO 10.3.

Kello 9 lähdemme bussilla etelää kohden. Ensimmäinen merkittävä pysähdys on Pulkilassa. Osa käy ostamassa ALKO:sta lääkkeitä ja osa apteekista kofeiinitabletteja. Matka sujuu oikein rattoisasti, mutta jossain vaiheessa matka tyssää Jyväskylään. Saavumme Valmetin Metallityövän ammattiosasto 74:n saunatiloihin. Sauna laitettiin kuumaksi ja illanvietossa nähtiin myös joitain paikallisia opiskelijoita. Lisäksi saimme vieraiksemme konekiltalaisia suoraan Oulusta. Illan edetessä osa lähti Kharma-nimiseen yökerhoon.

TORSTAI 11.3.

Aloitamme aamun rattoisasti yritysvierailulla Jyväskylän Energialle. Jyväskylän Energian tarjoama pulla todettiin taivaallisen hyvänma-kuiseksi. Koska aikaa oli yllin kyllin vierailimme myös Pandan tehtaamyyymälässä, josta mukaan tarttui karkkia. Löytönä mainittakoon SuperPepe -energialakritsilaitikko. Bussimatka jatkui kohti lappaan Rantaa, jossa vietimme haalarisitsit paikallisen Pelletti ry:n opiskelijoiden kanssa. Illemalla illanviettoomme yhtyi muitakin paikallisia opiskelijoita ja illan/yön yllättysvieraita olivat konekiltalaiset Oulusta. Huhujen mukaan samassa kellarissa pidettiin kyseisenä yönä sisarkiltamme hallituksen kokous.

PERJANTAI 12.3.

"Matkailu avartaa" kuuluu vanha sanonta. Tällä kertaa bussimme jatkaa matkaa Espoon suuntaan. Perillä meitä odottavat suurenmaa- ilman ihmeet kuten Nokian pääkonttori ja semmoiset. Nokian esittely oli kieltämättä kiehtova. Sen jälkeen pääsemme näpräämään Nokian uusimpia puhelimia ja booklettiä. Pian huomaamme taas istuvamme bussissa ja Otaniemessä suoritetun ruokailun jälkeen matkamme jatkuu kohti Tampereen kaupunkia. Pieni viisihenkinen iskuryhmämme lähtee valloittamaan Titeenien Taistojen Sodanjulistussitsit. Muistikuvien mukaan Oululaiset tyhjensivät pöydän satsien "hassu hattu"-kilpailussa kaksoisvoitollaan.

LAUNTAI 13.3.

Viimein koitti se suuri päivä, Titeenien Taistot käynnistyivät. Oulu-laisittain pari ensimmäistä lajia sujui kehnosti. Mutta Jukan Poltto voitettiin niin ylivoimaisesti, että piti antaa aikasakkoja ja silti voitetiin. Sitten seurasit laji nimeltä Bonkin Hamstraus, jota ei voitettu vaan joka hävittiin tyyllillä. Viimeisenä muttei vähäisimpänä lajina koitti herwantapeli. Lienee syytää kiittää maalivahtia puhtaasta nollapelistä. Sillä selviydyimme pelistä nollalla opintopisteellä. Oma iltani jatkui rattoisasti Jalluhommilla.

SUNNUNTAI 14.3.

Kuten yleensäkin, tätäkin matkaa seurasit paluumatka. Lähdimme siis ajelemaan Ouluun. Paluumatkalta mainittakoon Olipa Kerran Ihminen-juomapeli.

Kirjoittanut: Kami

Saavuin Teekkarien Radiokerholle, ja siellä miestekkarit jo lerssit ojossa odottivat puheenjohtajan wappumunkkeja. Jouduin kuitenkin tuottamaan heille pettymyksen, sillä wappuaaton kiireeni johtivat minut aataminasussani vanhan letkuisan virran varrelle. Vuokrasin itselleni fuksin ja laskin hänet mäestä. Nielin Teekkaritalon Tuttifrutin hajuisen savun ja sukelluslaivasitsien jälkeen laskin fuksilakkini viimeistä kertaa. Kirjoitettuani naamiodun lakkilupa-anomuksen Radioamatöörilehteen järjestin radioamatööreille kesäleirin. Sitten tulivat britit ja director's cut tuli vuosikymmeniä sen jälkeen. Kukuin Ashe-madunnelin laulujuhhlad ja Nahkatakkilakki odotti minua rauhaisassa paikassa. Naru katkesi. Filmi.

Dl wappusimoissa

OH8TA

Vaikkakin puheenjohtajan makoisat munkit ovatkin tulleet tutuiksi ainakin oman kerhon väelle joka wappu kahden viime vuoden aikana (halukkaat voivat tulla niitä maistelemaan tänäkin wappuna perjantaina radiokerholle), ei tämä juttu noudata edellisen vanhemman tieteenharjoittajan tajunnanvirtateknikkaa. Ja asiaan. Oulun Teekkarien Radiokerho on radioamatööritoimintaa harrastava yhdistys. Kerhollamme on kerhotila yliopistonkatu 40:ssä alakerrassa ja pidämme kerhoiltoja joka tiistai 18.00 alkaen. Paikalle ovat tervetulleet kaikki halukkaat ja suunnilleen joka toinen tiistai saa olla myös alasti. Ja käydä sauna. Suosittelisin yhdistämään nämä kaksoi asiaa välttääksesi outoja katseita. Kerhoiltojen lisäksi järjestämme excursioita eri puolille Suomea, missä suuntaamme antennit tanassa ja linukka kuumana uusia ulottuvuuksia. Tai jotain semmosta.

Liv Heusala, OH8FGT

THE LONGER YOU STARE

The funnier it gets

Tan Tan Tanuki

Tulipas tuossa jo aikaa sitten netin kuvagallerioissa vastaan hauska kuva eläinpatsasta, jonka ilme jäi jostain syystä pysyvästi mieleen. Päätin sittemmin ottaa enempi selkoa tuosta otuksesta, ja siihen liittyvästä mytologiasta. Kävi nimittäin selville, että nyt on oikein jumala kyseessä. Eikä mikä tahansa jumala, vaan maaginen muodonmuutoksen hallitseva ylensyönnin, viinanjuonnin ja ravintoloitsijoiden jumala, jolla on muuten helvetin isot kassit. Otuksen nimi on Tanuki, ja synnyinpaijka Japani, mikäs muu.

10

Normaalisti Tanukin tunnistaa sen pitämästä olkihatusta, ja tietenkin sen suurista kiveksistään mutta olisi virhe luottaa, että näin olisi aina. Tanuki nimittäin pitää erityisesti ihmisten koijaamisesta, ja käyttääkin apunaan jo mainittua kykyään muodonmuutokseen. Legemat kerto vat, että usein Tanuki olisi muuttunut munkiksi tai teepannuksi huijatakseen ihmisiä, tai maagisilla voimillaan muuttanut puiden lehtiä valerahoiksi, sekä hevosen ulosteita oikein herkullisen näköisiksi aterioiksi. Siispä seuraavan kerran, kun haudutat teetä, kannattaa muistaa, että se saattaaakin itseasiassa olla valtavien kivesten aromatisoimaa.

Tanukilla on myös iso kaljamaha, sillä mässäilyn ohella se pitää erityisesti sakesta, tuosta japanilaisten kehittämästä riisiviinas ta. Mutta mennäänpä itse asiaan, eli niihin suunnattomiin kiveksiin. Näiden majesteettisten kassien koko symbolisoi

Tanukin rahataloudellista onnea. Kun ajatellaan normaalilin miehen keskimääräistä kiveksen kokoa, ja verrataan sitä Tanukin vastaavaan sanoisin, että Tanukilla ei ole rahahuolia, koskaan. Näille hillittömille kuulille on myös olemassa Japanissa yleinen koulupihoilla laulettu laulu, joka menee näin:

11

*Tan Tan Tanuki no kintama wa,
Kaze mo nai no ni,
Bura bura*

Karkeasti englannistettuna sama kuuluu "Tan-tan-tanuki's testicles, there isn't even any wind but still go swing-swing-swing..". Japanin slangissa Tanukin kasseille on olemassa sana 'Kinbukuro', joka karkeasti tarkoittaa 'rahakasseja', viitaten tietenkin Tanukin kuuluisaan rahaonneen, mutta myös rahankäyttöön. Monen baarin ja syöttölän etuovella on usein Tankipatsas tervehitimässä ihmisiä sisään. Sanotaankin, että Tanukin ulkomuoto, etenkin ne uskomattoman valtavat kivekset, muistuttaa ihmisiä olematta nuukia, ja rohkaisee mässäilemään ja nauttimaan elämästä. Minusta tämä onkin oikein hyvä neuvo tulevaa Wappua ajatellen, nauttikaa siis elämästä, älkääkä turhaan pihdatko.

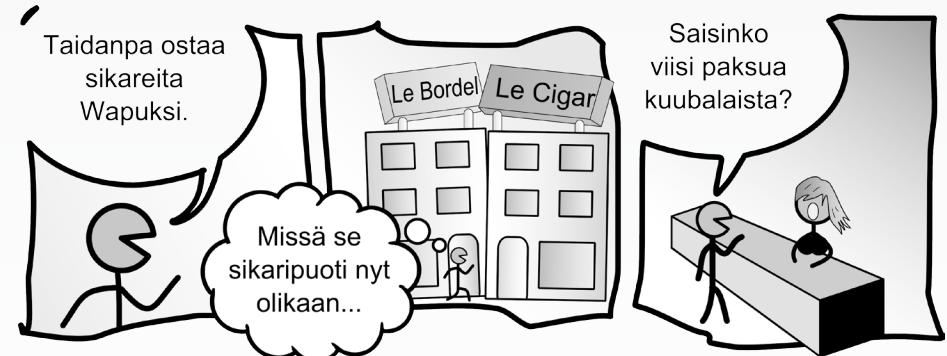
Tämänkin tietopläjäyksen tarjosi Internetin ihmemaan. Tanuki on myös ihan oikea elukka, joka luontaisesti asuu Japanissa, Kaakkois-Siperiassa ja Mantšuriassa. Otus on jonkin sortin alarotu supikoirasta.

-Pekka

Fragment 2010 -kooste

9.4-11. 4. viikonloppuna järjestettiin ensimmäistä Fragment 2010 niminen lanparty ts. lähiverkkotapahtuma. Tapahtuma sujui rattoisasti ja pelejäkin kerettiin pelamaan. Pelicombojen alku viivästyti sunnuntain puolelle. Aikataulut olivat muutenkin todella joustavia. Call of Duty 4 räiskinnässä voiton todella kutkuttavassa trillerissä vei VaaLAN. Warcraft III - The Frozen Throne combon vei Bmmb. Huikkaakin kovemman Trackmania Nations Forever combon vei Doat. Tapaturmassa oli hieno musiikkipalvelin, johon kuka tahansa saattoi ladata biisejä (tai trololoon) ja toivoa niitä. Lopuksi haluan kuvalla menoja ja tuoksua lanimaiseksi.

Kirjottanut: Lanittaja X

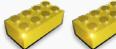

Viime vuonna Terminaalin eepisessä versus-jutussa olivat vastakkain My Little Ponyt ja Halinallet, mutta tänä vuonna Terminaalissa menänään hieman testosteronisempaan suuntaan, kun miehistä ottavat mittaa Lego Indiana Jones, Lego Batman ja Lego Han Solo. Lego Star Wars –pelistä mieskandidaatin valinta oli hankalaan runsaan tarjonnan takia, sillä olisihan ko. kaukaisessa galaksissa ollut tarjolla toinen toisaan miehisempää jedi-ritaria sekä muita varteenotettavia ehdokkaita. Joku kuitenkin oli valittava, niin mikspä sitten ei Han Solo?

Jokaista äijän rötkälettä arvioidaan heidän Xbox 360:lle tehtyjen pelien mukaan eri kategorioissa eli erissä. Jokaisesta erästä voi saada yhdestä viiteen legopalikkaa, ja se, kenellä on arvion jälkeen eniten palikoita koossa, voittaa. Yksinkertaista, eikö totta? No, aloitetaan sitten:

1. ERÄ: YLEINEN OMINAISUUS

Jokainen Lego-ukko pysyy uskollisena elokuvista/sarjakuvista tutulle esikuvalleen: Batman ei paljon puhua pukahda tahi hymyile, urahtelee vain silloin tällöin, Han Solo tapansa mukaan virnistelee itsensä läpi esteistä ja vastustajista ja Indy pysyttelee tiukkana toiminnan miehenä, jolla ei vauhti hydy kuin käärmeitä kohdateissa. Kaikista näistä testaajaa eniten huvitti kieltämättä Batmanin jäyhähkö olemus, mutta Han Solo ja Indy tarjosivat enemmän variaatioita omaan ole-mukseensa, joten palikkajakauma menee seuraavanlaisesti:

Batman:	
Indy:	
Han Solo:	

2. ERÄ: ERITYISKYVYT, VARUSTEET JA ASEET

Lego-pelin hahmoille tuttuun tapaan jokainen miekkonen omaa oman spesiaalikykynsä: Indyllä on ruoskansa, Batmanin spesiaalikyky riippui hänen yllä olevastaan puvusta (liitopuku, räjäytyspuku jne) ja Han Solon taidot rajoittuivat grapple hook –vaijerin käyttöön.

Batmanin varusteet kaiken kaikkiaan olivat siis kattavat: eri pukujen lisäksi Batman omasi Batarangin, jolla pystyi tuhoamaan esineitä ja vastustajia, Indy turvautui lähinnä ruoskaansa ja pyssyihin, Han Solo ainoastaan pyssyihin. Huomioimisen arvoista on kuitenkin se, että siinä missä kahden muun erityiskyvyt oli tarkoitettu lähinnä kentistä läpi pääsemiseen, Indy oli keksinyt ruoskalleen myös muutakin käytötarkoitusta kuin aseeksi/liaaniksi: ruoskallaan hän nimittäin pystyi lassoamaan itselleen naisia suutelutuokioon lemmenkaipuun iskiessä.

Siiispä:

3. ERÄ: SIDEKICKIT

Jokaisella itseään kunnioittavalla supersankarilla/muuten-vain-sankarilla tulee olla sidekick. Yleensä sidekickin tärkeys unohtuu hänen koomisten avujensa peittoon, mutta yhtä kaikki: ilman sidekickiä sankarimme makaisivat ojan pohjalla. Han Solo ja Batman ovat enemmän sitoutuneita omiin apureihinsa kuin Indy, joka vaihteli omaansa ahkeraan. Indy seikkailikin enemmän naisten seurassa (naista enemmän seuraavassa erässä). Batman puolestaan on ja tulee aina ole-

maan yhden sidekickin, eli Robinin, mies. Robin myös omasi samat taidot ja varusteet kuin Batmankin: useita eri pukuja

ja Batarangin. Han Solon sidekick nro 1 on tietenkin karismaattinen Chewbacca, mutta tässä yhteydessä voidaan hänen ansiokseen laskea lisäksi persoonalliset droidit R2-D2 ja C-3PO, jotka yhdessä muiden kapinallisten kanssa uskollisesti taistelivat pahaa imperiumia vastaan. Eniten keskustelua Han Solon apureista ovat ehdottomasti herättäneet ewokit, jotka jyrkästi jakavat kansan mielipiteet. Jotkin laskisivat ewokit Han Solon apureiden plussa-puolelle, toiset taas miinukseksi. Näinpä ollen ewokkien ansio voisi mennä plusmiinusnolla, mutta rokotetaan nyt Han Solon palikoita puolella. Pelatessaan testaaja ei kovin paljon hyötyä keksinyt ewokeista, vaikka heitä ei niin jyrkästi vihaa kuin toiset. Palikat tästä erästä siis:

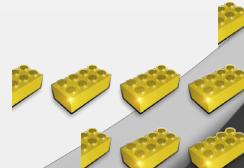

4. ERÄ: NAISET

Naiset, naiset... Mitäpä sankarimme olisivat ilman naisia? Vaikka Batman saa naisen kuin naisen sukat pyörimään jaloissa, ei Batmanillä itsellään ole naisystävää. Toki herra Bruce Waynellähän naisia riittää mutta tässä mittelössä joudumme kuitenkin valitettavasti sulkemaan heidät arvointikriteerien ulkopuolelle. Lisäksi Batmanilla on vastustajinaan toinen toistaan naisellisempaa naista, mutta näitä suhteita voimme vain spekuloida, joten niistäkään ei valitettavasti voi tässä erässä antaa Batmanille palikoita. Han Solokin varmasti on

niittänyt mainetta naistenmiehenä, tai ainakin on halunnut itsestään sellaisen kuvan antaa, mutta kaikkihan me tiedämme hänen sydämensä sykkivän prinsessalle nimeltä Leia (awww, kuinka söpöä <3). Indy se puolestaan seikkailee joka pelissä eri naisen kanssa (tietenkin hän palasi 4. leffassa yhteen hänelle sittenkin sen tärkeimmän naisen kanssa, mutta valitettavasti joudumme sulkemaan tämän tapah-tuman testimme ulkopuolelle, sillä sitä ei käsitelty testaajan pelaamassa pelissä). Näinpä ollen kovimman naistenmiehen titteli menee Indyle. Tämä tietenkin hieman harmittaa allekirjoittanutta testaajaa, joka haluaisi palkita miekkoset heidän naissuhteidensa kypsydden ja romantisuuden näkökulmasta, mutta minkäs teet. Nyt testataan miehiä testosteronein määrellä ja hei, enhän minä näitä sääntöjä ole keksinyt..

Batman:

Indy:

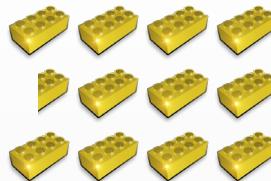
Han Solo:

5. ERÄ: VASTUSTAJAT

Jokaisella mieskandidaattillaan on oma kirjava joukko vastustajia, joita vastaan kävät eepistä taistoaan. Batmanin vastustajajoukko lienee kaikista värikäin, joka vaihtelee aina muutaman aivosolun omaavista lihasmökyistä hemaiseviin naisiin ja rikollisiin mastermindeihin asti. Varsinkin Batmanin hekkeät naisviholliset, kuten Catwoman ja Poison Ivy tuovat oman vivahteikkaan lukunsa Batmanin ark-kivihollisiin (ainakin jos asiaa ajattelee mies-kantilta). Batmanin vastustajista löytyykin siis sekä girl poweria että testosteroneja samoin kuin rahaa ja valtaa. Han Solo puolestaan käy astetta moraalisempaa ja aatteellisempaa taistoa pahaan kylväävää imperiumia vastaan, ja Darth Vaderia ja Sith Lordia pahiksempia vastustajia on hankala keksiä. Han Solon vastustajista puhuttaessa ei sovi unohtaa Jabba the Huttia, joka luo aivan oman lukunsa Han Solon vihollisten joukkoon. Jo pelkän massan puolesta Jabba peittoaa suuren osan Batmanin ja/tai Indyn vastustajista. Indyn vastustajat eivät ehkä omaa niinkään yliluonnollisia kykyjä, mutta viekkautta ja pahaa tahtoa heillä riittää senkin edestä. Jos vastustajan parhautta mitataan juuri pahuuden perusteella, ei Indyn vastustajiakaan voi mitenkään köykäisiksi sanoa: onhan hän taistellut niin natseja kuin lapsia orjina käyttävä ja ihmisiä uhraavaa tugeeni-kulttia (ja varsinkin sen ylipappia Mola Ramia) vastaan. Indyn vastustajat eivät kuitenkaan aivan niin monipuolisia ole, joten siitä pieni palikkavähennys. Palikat siis jakautuvat:

Batman:

Indy:

Han Solo:

6. ERÄ: YLEINEN PELAAMINEN

Kaiken kaikkiaan jokaisen miessankarimme pelit ovat olleet testaajalle mukavaa ajanvietettä. Jokaisessa on ollut paljon tekemistä ja monipuolisia kenttiä. Indiana Jones pelit nousevat edukseen siinä, että niissä ei ole ollut tuskallisen turhauttavia ajo/veneily/lentämiskenttiä, joiden olemassaoloa allekirjoittanut ei voi käsittämälläkään käsittää. Lisäksi Lego Indy oli allekirjoittaneen ensikosketus Lego-peleihin, joten tästä extrapalikoita Indylle. Eniten pelattavaa oli kenties Lego Star Wars: The Complete Saga –pelisarjassa, joka siis käsitti kaikki kuusi Star Wars –episodia. Lisäksi jokaisen kentän voi pelata läpi erännaissa haastemoodissa. Star Warsin haittapuoleksi on kuitenkin laskettava sen huomattavat kameraongelmat. Se, että kamera pysyi mukana pelaajien tekemissä oli väillä ongelmallista kaikissa Legopeleissä, mutta juuri Star Warsissa kamerasta muodostui väillä pelaajan pahin vihollinen ja harmaiden hiusten aiheuttaja. Free playssä Star Warsissa valittavien hahmojen joukko oli erittäin kattava, ja testaajaa miellyttävä. Lego Batman peliin oman lisämausteensa toi puolestaan se, että kentät pelattiin läpi story moodissakin sekä hyviksillä että pahiksilla. Muissa Lego-peleissä pahiksilla kun pysyi pelaamaan vain free play –moodissa. Jokaisesta pelistä löytyi myös omat bonus-kenttänsä, mutta Indyn pelissä bonuskentät olivat monipuolisemmat.

Allekirjoittanut ei kuitenkaan osaa näidenkään perustelujen

jälkeen tehdä muuta kuin päättää tämän erän tasapeliin.

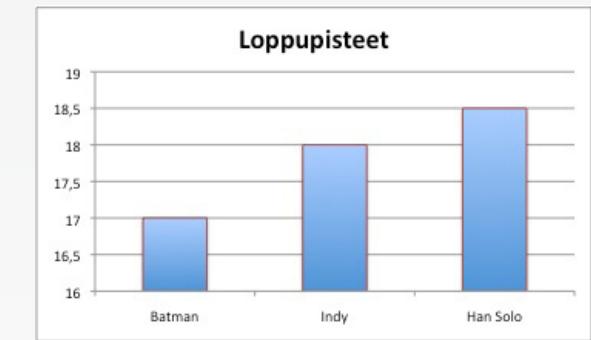
Batman:

Indy:

Han Solo:

YHTEENVETO:

Tämä testosteronein täyteinen kamppailu oli viimeiseen legopalikkaan asti erittäin tasaväkinen. Lopputuloksia yhteen ynnätessä kävi tällä kertaa kuitenkin niin että herra Han Solo vei voiton 18,5 palikalla, Indy oli hyvä kakkonen 18 palikalla ja Batman kolmantena 17 palikallaan. Batmanin pisteytä ehkä rokotti hänen jakautunut elämä Bruce Wayneen ja Batmanin väillä, kun Indy ja Han Solo pysyvät oman roolinsa pöksyissä 24/7 (tai Han Solon tapauksessa sen ajan mitä se galaktinen vuorokausi ja viikko kestävätkään). Mutta mitäpä tässä muuta sanoaan kuin, että kovia miehiä silti jokainen. Ottakaahan pojat mallia. Huh hah hei!

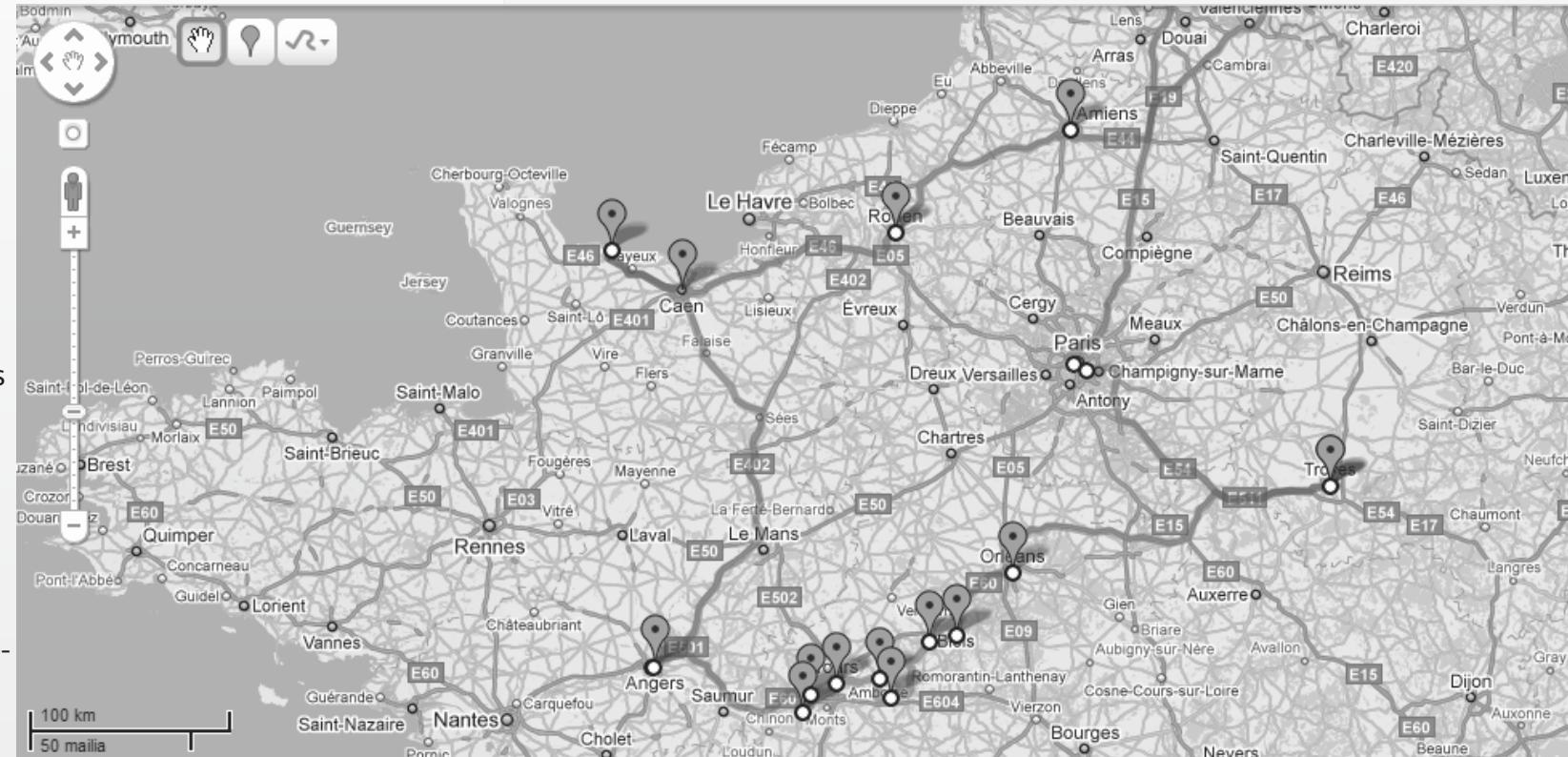
-Riikka

Kirjeenvaihtajan palsta:

Pohjois-Ranska liftaten

LA 3.4.2010 KLO 09:42, TROYES, RANSKA

Käyttöjärjestelmäkurssin herkulliset lauantai-aamun klo 8-9 harjoitukset on saatu voitokkaasti päätkseen, ja päällä henkinen valmistautuminen seuraavaan haasteeseen: pääsiäisen jälkeinen viikko on lomaa, ja tarkoituksesta on tšekkiläisen kämppiksen kanssa kiertää Pohjois-Ranskaa liftaamalla yhdeksän päivän ajan. Tarkoitus on lähteä Troyesista, nähdä Loiren laakson linnoja, jatkaa pohjoiseen Normandian rannikolle ja koilliseen Belgiana puolelle. Yhteensä matkaa pitäisi tulla yli parituhatta kilometriä. Jokaiselle matkapäivälle on suunniteltu n. 100-300 km liftausetappi ja joka illaksi on tarkoitus ehtiä seuraavaan kaupunkiin ja majoittua paikallisten luona, ilmaiseksi. Hostit on kämppis etsinyt edeltävällä viikolla CouchSurfing -verkoston avulla (www.couchsurfing.org). Tiedossa on siis matkailua huokeasti, ja samalla maksimiannos kielty, kulttuuria ja uusia ihmisiä.

Klo 10:05 Viimeistelen rinkan pakkaamista ja evätää. Rinkan painon nousee liki 25 kilon, joten pudotan vaihtovaatteiden määrän minimaan. Tavaraa on silti liikaa mutta en tohdi jättää enää mitään pois. Kengät ovat myös ongelma: valikoimasta löytyy pelkästään Vikingin raskaat vaelluskengät sekä tavalliset tennarit. Joku välimallin vaihtoehto olisi paras, mutta ei ole aikaa hankkia, joten näillä mennään.

Klo 11:42 Lähdemme kulkemaan ensimmäiseen liftauspaikkaan asuntolamme takaa kulkevaa tietä. Aikomus on päästä kaupungista länteen suuntaavan kyytiin. Päivän ainoa määränpää on Orléans, n. 100 000 asukkaan kaupunki 210km Troyesista länteen. Käytämme kylttiä. Troyesin alue on aiemman kokemuksen

mukaan huonoa liftaukseen, mutta ensimmäinen auto pysähtyy jo 22 minuutin odotuksen jälkeen. Pääsemme kaupungin ulkopuolelle, noin 10km eteenpäin. Ei liikaa, mutta nyt on tilaisuus saada pidempi kyyti. 15 minuutin päästä musta lavetillinen Land Rover pysähtyy. Kuski on rento tyyppi; kolmekymppinen maanviljelijä Reimsin seudulta. Kaveri keräilee Rovereita ja on matkalla hakemaan etelästä yhtä kaverilleen, hänellä itsellään ajopelejä on jo 23. Pääsemme kyydissä seuraavat 60km, alkaa sataa. Kuski jättää meidät moottoritien parkkipaikalle. Parkkipaikka on eristetty tiestä eikä moni auto poikkea sinne, sataa ja on kylmä. Värjöttemme katoksessa puolisentoista tuntia ja yritämme kysellä pysähtyviltä kyytiä eteenpäin menestyksettä. Harkitsemme jo moottoritiellä liftausta mikäli sade lakkaa (laitonta, huoltohenkilökunta potkaisee helposti pihalle mikäli sattuu paikalle). Lopulta tärppää: pariskunta mustassa Citroënissä suostuu heittämään meidät Orléansiin.

Klo 16:28 meidät jätetään pois tietulliaseman (ranskaksi *pèage*, sana tuli reissun aikana tutuksi) parkkipaikalle. Kaupunkiin näyttää käynnykän GPS:n mukaan olevan matkaa muutama kilometri, joten otamme läheiseltä pysäältä bussin keskustaan. Bussissa lähetän viestin illan hostille. Ensimmäinen vakava ongelma: hosti oli muistellut, että tulemme vasta sunnuntaina, eikä ole kaupungissa, joten majoitusta ei ole. Hosti lupaa laittaa kuitenkin CouchSurfing-sivustolle ilmoituksen meistä. Lähdemme katselemaan kaupunkia, ja pian joku ilmoituksen nähti soittaa ja tarjoaa yöpaikkaa. Huonolla puhelinranskallani sovin tapaamisesta kymmenen minuutin päästä Jeanne d'Arcin patsaalla. Tapaamme Adrianin, joka tytöystävineen tarjoaa meille majoitukseen läheltä keskustaa. Käymme kämpipiken kanssa illalla vielä kiertele-mässä kaupunkia.

SU 4.4.2010, ORLÉANS, KLO 08:00

Herätyks makeiden unien jälkeen. Olo ei ole paras mahdollinen, kurkussa painaa alkava flunssa. Isäntä tarjoaa aamupalaan, jätämme yönä 09:16. Ilma on hieman pilvinen mutta hyvä. Päivän tavoitteena on siirtyä länteen Loiren laaksoon joka on tunnettu linnoistaan. Tavoitteenamme on päivän aikana vierailulla Chamborgin, Amboisen, Bloisin ja Chenonceau linnoissa ja yöpyä illalla opiskelijakaupungissa Toursissa. Kävellemme noin 4 km kaupungin länsilaidalle kansallisen tien varteen ja aloitamme liftauksen. Tie kulkee Loiren pohjoispuolta, mutta aiomme mennä aluksi eteläpuolella sijaitsevaan Chamborgiin.

Klo 10:15 ensimmäinen auto pysähtyy. Pääsemme eteenpäin viitisentoista kilometriä, seuraavan kylän lähistölle. Seuraava kyydin tarjoaja on nuori kaveri punaisella Fiatilla, menossa töihin. Etenemme jälleen kymmenisen kilometriä. Vanhemman pariskunnan kyydillä pääsemme joen eteläpuolelle, ja kävelemme pieniä tietä paikallisen kylän ohi. Chamborgiin ei ole enää pitkästi, mutta liikenne on vähäistä. Meillä käy kuitenkin tuuri: ohi ajavat italialaisrouvat kysyvät reittiä Chamborgiin, ja suostuvat heittämään meidät sinne. Olemme linnan alueella 11:56. Kuten monissa kulttuurikohteissa Ranskassa, vierailu on ilmainen alle 25-vuotiaille EU-kansalaisille. Syömme eväslounaan ja kierrämmme linnan puolijuoksua. Linna on rakennuksena upea, mutta sisustusta ei ole paljon. Siirrymme parkkipaikalle liftaamaan

Bloisiin, ja meillä käy jälleen tuuri: jo toinen auto pysähtyy, ja pääsemme opettajapariskunnan kyydillä Bloisin kaupunkiin.

Klo 15:00 aloitamme liftaukseen Bloisin ulkopuolelta jokea alaspäin sijaitsevan Amboisen suuntaan. Parinkymmenen minuutin päästä oranssi pikkuauto pysähtyy. Kuski on kevään abeja. Pääsemme eteenpäin n. 20km ja sattuu myös matkan ensimmäinen tavarahävikkki: toinen hanska jäi autoon.

Viiden minuutin kuluttua seuraava auto pysähtyy, ja pääsemme Amboiseen menevän nuoren pariskunnan kyydillä linnan lähettyville. Jonojen takia päättämme olla jäämättä pidemmälle käynnille, joten 17:05 jatkamme suoraan kohti etelämpänä sijaitsevaa Chenonceau linnaa. Vastaan tulee reissun coolein kyyti: toisen maailmansodan aikainen jenkkien Willys-jeeppi. Kuski lupaa heittää meidät perille asti. Kyyti ei ole nopea eikä lämmin, mutta tyylipisteet ovat moninkertaiset. Chenonceau vierailuhinta on opiskelijakortillakin 8€, mutta keskellä jokea sijaitseva linna on hieno.

Toursiin pääsemme kahdella autolla, viimeinen kuski vie suoraan CouchSurfing-hostin ovelle saakka. Päivän liftaustuuri on ollut loistava. Akustiikkaa yliopistolla tutkiva isäntä esittelee illalla

humorilla kehittämäänsä vahvistimellista yksikielistä soitinta.

MA 5.4.2010, TOURS, KLO 08:58

Pääsiäispäivä valkenee aurinkoisena. Kahvia ja tuoretta leipää aamu-palaksi, flunssa ei hellitä. Lähtötien valinnassa on ongelmia, ja joudumme lopulta ylittämään jalankulkijoilta kielletyn sillan liikenteen seassa jotta pääsemme joen yli, mutta pääsemme sopivan tien varteen 10:50. Saamme kyydin sujuvasti noin 3km:n päähän Villandryn linnasta, mutta joudumme tunnin odotuksen jälkeen kävelemään loppumatkan kylään. Jalat alkavat olla vaelluskengissä rakoilla. Linnan puutarhat ovat tähänastisista hienoimmat. 13:46 aloitamme liftaukseen eteenpäin, kyydin saaminen takkuua vaikka autoja menee paljon, suuri osa on turisteja. Lopulta saamme paikalliselta kyydin muutaman kilometrin eteenpäin. Odotamme, mutta liikenne on vähäistä, joten lähdemme kävelemään ja liftaamme samalla. Kilometrin jälkeen musta Citroën poimii kyytiin, ja pääsemme jatkamaan Azay-le-Rideau linnaan. Jätämme linnan 16:40, matkaa kohdekaupunkiin Angersiin on vielä reilu 100km. Pääsemme kahdella kyydillä Chinonin kylään, josta matkaa on vielä yli 80km. Ensimmäinen kohdalle tuleva auto kuitenkin pysähtyy, ja pääsemme taas lähes yöpaikkaan asti. Olemme kaupungissa 19:09. Isäntäpariskunnalla on ranskalaisia ystäviä kämässä paikkakunnalla, vietämme illalla *soiréeta*. Nopean keskustelun seuraaminen on väsyneenä hankalaa. Isännätkin ovat aamulla menossa töihin, joten alamme nukkumaan ennen puoltayötä.

TI 6.4.2010, ANGERS, KLO 09:30

Jätämme majapaikan. Päivän etappi on yksi pisimmistä, yli 250km, tavoitteena Caen Normandian rannikolla. Pääsemme liftauspaikkaan 10.15, ja ensimmäinen auto pysähtyy, samalla myös reissun ensimäinen mersu! Kuski on yrittäjä, kiertää myymälöitään. 11:20 kuski jättää meidät Le Mansin edustalle liikenneympyrään, josta on mahdollista päästää moottoritietä A28 jatkavien autojen kyytiin. Liftaamme tunnin, mutta kukaan ei pysähdy vaikka liikenne on runsasta, joten päätämme vaihtaa kansalliselle tielle. Saamme kyydin 14km eteenpäin. Olemme jälleen keskellä ei-mitään ja liikenne on hiljaista, aurinko paistaa kirkkaalta taivaalta. Koetamme liftata vajaan tunnin ja lähdemme kulkemaan kohti seuraavaa kylää liftaten samalla. Pysähdytymme syömään eväitä. Jatkamme, ja lopulta lähitalon kylään lähtevä pariskunta ottaa kyytiin. Pääsemme moottoritielle vievän pèagen luo, mutta paikka osoittautuu virheeksi: autoja kulkee yksi viidessä minuutissa, ja suuri osa on menossa Le Mansiin. Muutama pysähtyy, mutta suunta on väärä. Kämppiksen naama ja kädet palavat auringossa, ja itsekin saan hyvin väriä. Saamme kuitenkin kyydin takaisin lähikylään, aloitamme liftauksen kylän jälkeen ja saamme kyydin eteenpäin.

Klo 17:21 Saavumme Alençonin kaupunkiin ja koetamme liftata tuloksetta kaupungin edustalla. Päädymme kävelemään kaupungin pohjoispuolelle, aikaa kuluu 1,5h ja jalat ovat tulessa, vasen nilkka alkaa oireilla tennareissa kävelystä. Saamme kyydin noin 20km moottoritien varteen, jossa olemme 19:10. Meidät poimii lopulta kyytiin mustalla Opellilla ajava arkkitehti, ja pääsemme Caeniin kohdeosoittoteeseen saakka.

KE 7.4.2010, CAEN, KLO 08:04

Heräty sällä. Päivä on pilvisempi. Kävelemme 3km pohjoislaidalla sijaitsevalle moottoritielle ja katsomme samalla rakennuksia ja yliopistoa. 11:10 saamme kyydin Bayeux'n kaupunkiin. Tavoitteena on vierailla amerikkalaisten maihinnousurannalla Omaha Beachilla, mutta sateen vuoksi harkitsemme suunnitelmaa luopumista. Käymme katsomassa kuuluisaa 1000-luvulla valmistettua Bayeux'n seinävaatetta, joka kertoo kuvin 1066 tapahtuneesta normannien Englannin valloituksesta. Museosta lähdön jälkeen sää on parantunut, ja päätämme lähteä bussilla Omaha Beachille. Päätämme luopua puhtaan liftauksen periaatteesta ja katsomme, että meidän pitäisi ehtiä illaksi junalla Bayeux:ta Roueniin, joka on päivän kohdekaupunki. Maihinnousurannan maisema on sotapeleistä tuttu, saksalaisten bunkkerit ja piikkilangat on helppo kuvitella paikalleen. Käymme myös viereellä amerikkalaisten hautausmaalla. Olemme missata bussin, mutta ehdimme kuitenkin.

Klo 18:10 Bayeux'n asemalla odottaa ikävä, mutta tyyppillinen yllätyksessä Ranskan rautatieyhtiö SNCF on lakossa, ja osaa vuoroista ei ajeta. Onnistumme liftaamaan takaisin Caenin, ja tarkastamme vielä Cae-nista Roueniin menevät junat: kaikki peruttu. Kello on puoli kahdeksan, mutta päättämme yrittää silti liftata illaksi Roueniin. Pääsemme noin kymmenen kilometrin päähän Caenista, mutta paikka on huono, liikennettä vähän. Siirrymme yrittämään moottoritielle, vaikka kuskinen pysähtyminen on epätodennäköisempää. Emme onneksi kohtaa poliiseja tai huoltohenkilökuntaa mutta liikenneviraasta huolimatta kukaan ei pysähdyn. Kello on yli yhdeksän, pimenee, vaihtoehdot alkavat olla vähissä. Voimme joko yrittää takaisin Caenin, tai yrittää yöpyä lähistöllä. Lähdemme kulkemaan eteenpäin pienempää kansalista tietä. Molemmat ovat väsyneitä, liikenne vähäistä eivätkä autot pysähdyn. SNCF ja lakot saavat kuulla kunniansa. Ilmoitamme host-pariskunnalle Roueniin ettemme ole saapumassa tänä iltana. Kuljemme muutaman kylän läpi ja päättämme nukkua ulkona, ilma on kuitenkin sateeton vaikka on kylmä. Etsimme sopivaa paikkaa suoressa mutta lähellä tietä, miehellään pehmeällä nurmikkosalustalla. Klo 23:24 löydämme sopivan paikan pellolta tietä reunustavien puiden takaa. Pyyhe ja ylimääräiset muovipussit makualustaksi, kaikki ylimääräiset vaatteet päälle, reppu pään alle ja makuupussiin. Inttiöt tulevat elävästi mieleen.

TO 8.4.2010, TIENVARSI SAINT-SAMSONIN KYLÄSTÄ POH-JOISEEN, KLO 05:12

Aamukaste tekee ilman kosteaksi ja autoja alkaa kulkea jälleen, en saa enää unta. 06:30 kämppiskin herää, päättämme lähteä liikkeelle. Päivän tavoite alkuperäinen tavoite on olla illalla Lille:ssä,

noin 300 km pohjoisempana, mutta se vaikuttaa toivottomalta. Muutama kilometri eteenpäin saavumme bussipysäkkeille, jossa alamme liftauksen. Vihdoin punamusta rättisitikka pysähyy. Kuski poikkeaa leipomossa ja tarjoaa suklaaleivät. Pääsemme moottoritielle menevän luiskan varteen, koetamme liftata mutta liikenne on vielä vähäistä, joten jatkamme kansallista tietä. Uudempia Citroën vie meidät eteenpäin. Käymme täydentämässä eväitä marketissa.

Klo 9:55 jatkamme. Saamme kyydin jälleen seuraavaan kylään, jossa odottelemme puolisen tuntia. Lopulta joku pysähtyy. Kuski on meidän rannikolla sijaitsevaan Le Havreen, mutta sieltä liftaus Roueniin on todennäköisesti helpompaa, joten lähdemme sinne. Kuski jättää meidät Pont de Normandie -sillan lähelle noin 20km kaupungista. Yritämme liftata Rouenin suuntaan, tuloksetta. Päädyimme lopulta liftaamaan sillan yli Le Havreen. Silta on melkoainen monumentti, maisemat ovat upeat. Kaupungissa vaihdamme suuntaa, ja koetamme liftata Roueniin. Vajaan tunnin liftauksen jälkeen pääsemme mustan silikan kyydissä sillan pohjoispuolella olevalle Péagelle. Tapaamme siellä ensimmäistä kertaa muita liftareita, kaksi brittiä jotka ovat osallistumassa hyväntekeväisyystapahtumaan. Pohdimme vaihtoehtoja ja koetamme liftata pohjoiseen, Lillen suuntaan kansallista tietä, mutta liikenne on liian vähäistä. Käytämme kylttiä, ja parinkymmenen minuutin päästä harmaa auto pysähtyy. Pääsemme tällä kertaa liikenneympyrään noin 10km Rouenista. Otamme yhteyttä CouchSurfing-isäntiimme Rouenissa, ja heille sopii että tulemmekin tänään. Kymmenen minuutin liftauksen jälkeen valkoinen pakettiauto pysähtyy, ja pääsemme keskustaan. Kello on 15:39. Olemme jäätyväni väsyneitä, joten päättämme olla jatkamatta matkaa tänään.

Majapaikassa lataudumme ja muutamme loppumatkan suunnitelmia. Olemme vuorokauden myöhässä alkuperäisestä aikataulusta, joten päättämme jättää Belgian käymättä, ja pysähtyä perjantaina Amiensissa, joka oli alun perin suunniteltu välietapiksi, ja jatkaa lauantaina Lilleen, josta illalla junalla Pariisiin ja takaisin Troyesiin. Kämppis laittaa CouchSurfing-pyyntöjä Amiensiin, saamme myöntävän vastauksen.

PE 9.4.2010, ROUEN, KLO 9:43

Jätämme majapaikan, kävelemme kaupungin pohjoispuolelle. Liftaus ei ole kovin tehokasta, etenemme lyhyin kyydein ja joudumme useasti kävelemään kylien läpi. Olemme Amiensissa illalla klo 18:37. Päättämme olla jatkamatta lauantaina Lilleen, sillä ehtiminien illaksi juunaan on nykyisen liftaustuurin jatkuessa epävarmaa, ja aiomme liftata suoraan Pariisiin. Isäntä tarjoaa ruokaa ja vietämme hänen muutaman ystävänsä kanssa iltaa paikallisessa kuppilassa. Isäntä lupaa heittää meidät aamulla Pariisiin vievälle Pèagelle, jos lupaamme herätä vasta yhdeksän jälkeen.

LA 10.4.2010, AMIENS, KLO 09:43

Käymme lähtiessämme katsomassa kaupungin katedraalia. Näytteillä on mm. Johannes Kastajan päänä pidetty pyhäinjäännös, jonka aitousdesta en täysin vakuutu. Pääsemme Pèagelle ja aloitamme liftauksen. Autoja riittää puolen kilometrin jonoksi vaikka kaikki neljä kaistaa ovat käytössä, Pariisiin menijötä on silti vähän. Parinkymmenen minuutin kuluttua valkoinen Renault Clio pysähtyy ja tarjoaa kyydin perille asti. Ensimmäistä kertaa kyydintarjoajalla on lapsi mukana, 6-vuotias seuralaiseni takapenkkillä hakkaa enimmän osan

matkasta PSP:a. Kuski työskentelee putkimiehenä ja tekee viikon-loppuisin musiikkia. Pariisin edusta on liikennetöiden takia tukossa, liikumme viimeiset puoli tuntia ruuhkassa. Olemme Gare de l'Est'n asemalla klo 14:09, aikaa jää Pariisin kiertelyllekin. Lyhentymisestä ja viimeisten päivien surkeasta liftaustuurista huolimatta reissu on ollut mahtava.

REISSUN JOHTOPÄÄTÖKSIÄ:

Liftaus + CouchSurfing –matkailu on rankkaa, mutta edullista: rahaa kuluu viikon aikana alle 50€

Kengät on syytä valita hyvin, tai mukana on oltava rakkolaastaria

Auton pysähtymisen todennäköisyys on käännekkäin verrannollinen auton valmistusvuoteen

Repussa on hyvä olla aina evästä kahdeksi päiväksi, täydennys kannattaa tehdä ajoissa

Pakkaaminen muovipusseihin kannattaa

Kyltin käyttö kannattaa harkita, toisinaan siitä on enemmän haittaa kuin hyötyä

Pikkuteillä todennäköisyys kuskin pysähtymiseen on suurempi, vaikka liikenne olisi vähäistä

BMW ei pysähdy koskaan (1 poikkeus, kuski tosin oli puolalainen)

Mersu ei pysähdy koskaan (1 poikkeus)

Audi ei pysähdy koskaan

Nätit tytöt eivät pysähdy koskaan (1 poikkeus)

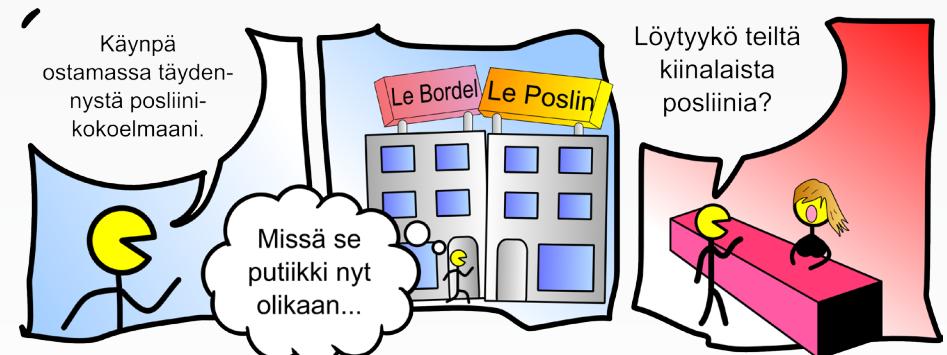
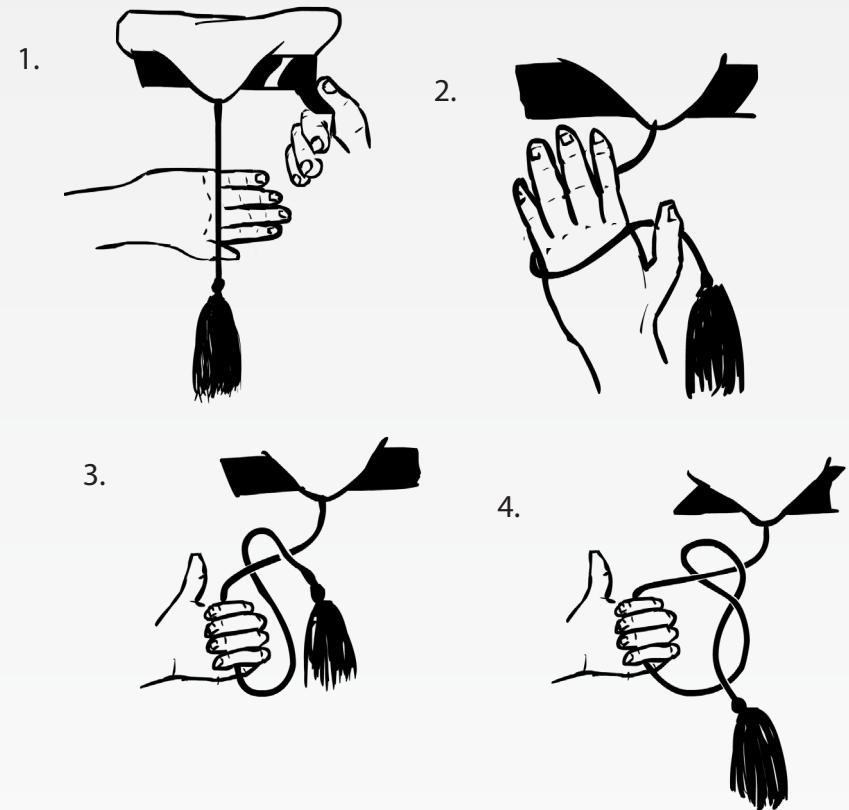
Viiksekääät miehet eivät pysähdy koskaan (ranskalainen erityispiirre?)

Pèagelta (tietulliasemalta) kyydin saanti on helppoa, mikäli liikennetä on tarpeeksi. Niillä liftaus ei ole laitonta, itse moottoritiellä on.

Pèagen läpi on mahdollista päästää jalan, jos ratsiaa pitävä poliisisetä on hyvällä päällä

Asuntoautot eivät pysähdy koskaan

Rekat/kuorma-autot eivät ota kahta liftaria, niissä ei ole tilaa

HOX! VIETTÄKÄÄHÄN SATURNAALISEN
HYVÄ WAPPU TÄNÄKIN VUONNA!!!1

www.OTTI.fi

ME OLEMME OTTI - MIEHET MUSTISSA